

זכרון עולם

האשה החשובה ודפנת צדקה וחסד

מרת רודה שניצר

ע"ה

ב"ר מאיר ז"ל

תנצב"ה

מאורות הדף היומי

עלון שבועי ללומדי "הדף היומי"

זכרון עולם

איש חי רב פעלים רודף צדקה וחסד

משה שניצר

ז"ל

ב"ר מנחם מנדל ז"ל

תנצב"ה

בית המדרש דחסידי סוכטשוב

כולל "סנה משה"

ע"ש הרה"ח ר' משה יצחק זיסר ז"ל

בית מדרש למגידי שיעור "דף היומי"

חז"ם סופר 3 ת.ד. 471 ב"ב טל. 03-5775333

י"ל ע"י ביהמ"ד למגידי שיעור "דף היומי" בראשות הגר"ד קובלסקי שליט"א ♦ לע"נ הר"ר מרדכי קלמן (מוטי) זיסר ב"ר משה יצחק ז"ל

מסכת חולין קל"ו-קמ"ב ♦ ידים ב', ד' - ג', ג'

בס"ד, ב' תשרי תשפ"ז

גליון מס' 1425

השבוע בגליון

♦ עשיית חוטי ציצית מצמר שהופרש למצוות ראשית הגז

♦ ראשית הגז בחוץ לארץ

♦ מנהגו של ה"חתם סופר" בערב יום טוב

♦ כשהאדמו"ר מספינקא זצ"ל, שלח חוטי ציצית מארץ ישראל

♦ שילוח הקן, מתי?

♦ הזוהר - המיית היונה מעוררת רחמי הקב"ה

♦ על ישראל

♦ האם יש לאחוז באפרוחים כדי לקיים את המצווה

♦ שילוח הקן סגולה לבנים

♦ איזו מצווה ניתן לבטל על ידי מחשבה

ניתן לקבל את הגליון בדוא"ל מידי שבוע חינם

להצטרפות: meorot@meorot.co.il

דבר העורך

אשריכם ישראל

בחסדי ה' אנו זוכים לסיים את מסכת חולין, על פרקיה הרבים ונושאי המורכבים והמגוונים. לומדי הדף היומי מסיימים את המסכת בתחושת סיפוק, כשבאמתחתם אחת המסכתות הארוכות בש"ס, שסוגיית עוסקות בנושאים מעשיים וחשובים ביותר.

לרגל סיום המסכת, לפניכם מספר מכתבים ששלחתם אלינו, אתם, קוראנו הנאמנים, כולם מעניינים ומרתקים.

דף קלו/ב רבי אלעאי אומר ראשית הגז אינו נוהג אלא בארץ

עשיית חוטי ציצית מצמר שהופרש למצוות ראשית הגז

עד לא מכבר, רוב מניינו ובניינו של עמנו היו בחוץ לארץ, וזו לבדה עילה מבוססת דיה כדי להבין מדוע מצוות ראשית הגז לא קויימה בעבר, בחוץ לארץ, שכן, לדעת רבי אלעאי, מצוות ראשית הגז אינה נוהגת אלא בארץ, וכך נפסק להלכה ("שולחן ערוך" י"ד סימן של"ד סעיף א'). מלבד זאת, כל הכבשים שבארץ ישראל היו שייכים לנכרים, ולפיכך, גם בארצנו הקדושה לא רווחה מצווה זו ("ארץ ישראל" להגר"מ טיקוצינסקי, מצוות התלויות בארץ סימן י"ב).

ראשית הגז בחוץ לארץ: כאשר נעניין ביסודיות בספרי הפוסקים נמצא, כי ה"טור" (י"ד סימן של"ג) כתב, שבחוץ לארץ "נהגו" כרבי אלעאי. כלומר, אף על פי שההלכה לא הוכרעה כמותו, נהגו להקל על פיו, כפי שנהגו כן לגבי שאר מתנות כהונה בחוץ לארץ. ואילו הרמב"ם (הל' ביכורים פ"י הל' א') כתב, כי לגבי מצוות ראשית הגז, הוכרעה הלכה כרבי אלעאי (ועיין "שולחן ערוך" שם סעיף א' ובביאור הגר"א).

הראשונים תממו על כך עד למאד, שכן, דבריו של רבי אלעאי כוללים את כל מתנות הכהונה כאחד, והוא לומד זאת מדרשה אחת: לדעתו, כל מתנות הכהונה שוות לתרומה, וכשם שתרומה אינה נוהגת בחוץ לארץ, כך גם מתנות הכהונה אינן נוהגות בחוץ לארץ. היאך, איפוא, נוצר החיץ וההבדל בין מצוות ראשית הגז למצוות זרוע לחיים וקיבה, שרק במצוות ראשית הגז פוסקים כמותו [על זרוע לחיים וקבה בימינו, הרחבנו במאמר "מתנות כהונה בימינו"].

דברי רבי אלעאי התקבלו למחצה: הר"ן מבאר, כי הגמרא קיבלה את שיטתו של רבי אלעאי למחצה בלבד. היא הסכימה להשוואתו בין מצוות ראשית הגז למצוות תרומה, אך היא דחתה את השוואתו בין מצוות זרוע לחיים וקבה למצוות תרומה. שכן, מצוות התרומה ומצוות ראשית הגז דומות, ואפשר לומר זהות, באופן הפרשתן, שיש להפריש מתוך ערימת הצמר או ערימת התבואה ולתת לכהן את הכמות שהופרשה. לא כן הזרוע והלחיים והקיבה, מופרשות ועומדות הנה, הישראל אינו צריך לבחור אותן, הן ברורות מאליהן ואינן דומות למצוות תרומה.

מנהגו של ה"חתם סופר" בערב יום טוב: עם זאת, היו מגדולי הדורות שהתאמצו לקיים מצווה זו, גם בהתגוררם בחוצה לארץ, משום שחששו לשיטת ה"טור". ה"חתם סופר" זצ"ל (ש"ת י"ד סימן ש"א) מספר: "כי רגיל הייתי ליתן מתנות כהונה זרוע לחיים וקיבה לגיסי ז"ל... וכן דרכי ממש בכל יום טוב לשחוט בהמה ולהפריש ממנה מתנות וכן ראשית הגז".

כשהאדמו"ר מספינקא זצ"ל, שלח חוטי ציצית מארץ ישראל: חיבובה של מצווה זו גרר מנהג מעניין שרווח בעבר, להשתמש בצמר שהופרש לראשית הגז, לטוויית חוטי ציצית. כך ידוע, כי זקנו של ה"אמרי יוסף" מספינקא זיע"א, שלח מארץ ישראל צמר של ראשית הגז, לטוויית חוטי ציצית ("גז צאנך" בראשית הספר). מנהג זה כה רווח, עד שהיו שהתבלבלו וחשבו כי עיקר החיוב הוא שהצמר שממנו נטוויים חוטי

זעילוי נשמת

מרת שרה שיינדל נפחא ע"ה

ב"ר יצחק צבי נפחא ז"ל

נלב"ע ער"ה תשנ"ט

תנצב"ה

הנוצחה ע"י המשפחה שיחיו

זעילוי נשמת

הר"ר אהרן פרנץ ז"ל

ב"ר יוסף זאב ז"ל נלב"ע בעש"ק ז' בתשרי תש"ם

ופרופ' **מנחם צבי קדרי** ז"ל

ב"ר יהושע ז"ל נלב"ע י"ז באב תשע"א

תנצב"ה

הנוצחו ע"י ד"ר יוסף וד"ר מיכל פרנץ ומשפ' שיחיו

זעילוי נשמת

מרת כרימה צורף ע"ה

בת מזלי ויחיא ז"ל

נלב"ע ב' בתשרי תש"ס

תנצב"ה

הנוצחה ע"י בנה ידידנו

ר' אפרים צורף שיח' - שילה

הציצית היא מראשית הגז ושאר הדברים שיש להקפיד עליהם נדחו... עד שבעל ה"אשל אברהם" (מה"ת טרח להדגיש, כי חוטי ציצית שנעשו בוודאות כדת וכדין על כל פרטי הדינים ודקדוקיהם, עדיפים על חוטי ציצית שבאו מעיר הקודש, או שנטו מצמר ראשית הגז, אך כשרותם אינה בדוקה... (ספר ציצית, קצ"ז).

עשיית שתי מצוות באותו חפץ: הסבר מעניין אמר האדמו"ר מגור בעל ה"אמרי אמת" זצ"ל, בעת שקיבל צמר שכזה מבנו האדמו"ר בעל ה"לב שמחה" זצ"ל. אמת, אין קדושה בצמר זה, אך נאמר בגמרא (לט/ב), כי חפץ שנעשתה בו מצווה אחת, ראוי שתעשנה בו מצוות נוספות. לפיכך, יש עניין להשתמש בצמר של ראשית הגז, לטוויית חוטי הציצית ("מכתבי תורה" נ"א).

דף קלח/ב שילוח הקן נוהג בארץ ובחו"ל

שילוח הקן, מתי?

מצוות שילוח הקן היא אחת המצוות הבודדות שעל אודות מהותן קיימות דעות קוטביות, עד כי יש האומרים שהיא מצווה הבאה בעבירה!!! ויש אומרים כי היא מצווה ככל מצוות התורה, שחובה וזכות לקיימה. על שיטות אלו ועוד, במאמר שלפנינו.

ציוותנו התורה (דברים כב/ז, ז), "כי יקרא קן ציפור לפניך... לא תקח האם על הבנים. **שלח תשלח** את האם ואת הבנים תיקח לך". הרי לנו מצוות לא תעשה, - "לא תקח", ומצוות עשה - "שלח תשלח". הכל מסכימים, כי להלכה, הנוטל את האם על הבנים עבר על "לא תקח האם על הבנים" וחובה עליו לשלח את האם, מנקודה זו ואילך חלוקות הדעות, כדלהלן.

יש לשלח כל אם, או רק כאשר רוצים לקחת את האפרוחים: בעל "חוות יאיר" זצ"ל וה"חתם סופר" זצ"ל, נמנים על גדולי האחרונים שנטלו חלק בדיון ההלכתי המורכב בנוגע למצוות שילוח הקן. שאלת השאלות היא, אם כל יהודי הרואה קן ציפור חייב לשלח את האם מקינה, או שמא רק יהודי החפץ לקחת את האפרוחים או את הביצים מן הקן, מצווה לשלח את האם ולקיים בה את מצוות "שלח תשלח".

ה"חוות יאיר" וה"חתם סופר" מציגים ראיות והוכחות למכביר, כדי להוכיח את צדקתם, לכאן ולכאן, רבים מהם מתוך פרקנו, פרק שילוח הקן. הנה, אומר ה"חוות יאיר", גמרתנו (קלט/ב) דורשת מפסוק מיוחד, שאין חובה על כל יהודי לשוטט בהרים ובגבעות כדי לאתר קיני ציפור ולקיים את המצווה. שומה עלינו להסיק, כי יהודי המוצא קן ציפור, חייב לשלח את האם, עד שנדרש היתר מיוחד לכך, שאיננו נדרשים לתור אחר קיני ציפור.

ה"חתם סופר" טוען, כי יתכן שחקירה נאה זו, אינה אלא מחלוקת תנאים! לדעתו, בשני צדדים אלו נחלקו התנאים במשנה (קמא/ב), כאשר לדעת רבי יהודה חובה לשלח את האם בכל מצב, ולדעת חכמים, כפי שהרצה לאכול בהמה חייב לשחוט אותה, אך וודאי שלא חלה עליו חובת שחיטה - ירצה, ישחוט ויאכל, לא ירצה, לא ישחוט ולא יאכל, כמו כן, הרוצה ליטול את האפרוחים או את הבנים, אינו רשאי לעשות כן ללא הפרחת האם. ירצה היהודי, יפריח את היונה ויקח את הבנים, לא ירצה, לא יפריח ולא יקח [עיין שם בביאורו ומה שמיישב לפי"ז].

גישתו של ה"חתם סופר" מסתייעת מדברי הרשב"א (שו"ת ח"א סימן י"ח, ח"ג סימן רפ"ג), אשר כתב, כי מטרת מצוות עשה של "שלח תשלח", היא למנוע את האיסור של "לא תיקח האם על הבנים" - לאו הניתק לעשה. הרי לנו, כי אין כל עניין להפריח יונה היושבת על קינה, מלבד כאשר חפצים באפרוחיה **הזוהר - המיית היונה מעוררת רחמי הקב"ה על ישראל:** כאשר נתבונן בטעמי מצוות שילוח הקן שנכתבו על ידי קדמונינו, כותב ה"חתם סופר", נבחין בכך שקיים הבדל מהותי ביניהם. הזוהר (הובא בח"י) כותב, כי על ידי הפרחת האם מקינה היא מייצגת על בניה ומעוררת את רחמי הקב"ה על בניו שגלו.

הראשונים - שילוח האם נועד להשריש בנו מידת הרחמנות: מאידך, הרמב"ם (מורה נבוכים ח"ג מ"ח) הרמב"ן (ע"ה"ת) וה"חינוך" (מצווה תקמ"ה) כותבים, שמצווה זו נועדה להשריש בנו את הרחמנות, שלא נתאכזר לעקור את הבנים מול עיני האם.

טעמו של הזוהר ניתן להבנה גם לפי הסוברים כי חובה לשלח כל אם היושבת על קינה, שכן, מטרת הדבר היא לעורר את רחמי הקב"ה על עם ישראל. ברם, שיטתם אינה מתיישבת עם טעמם של חבר הראשונים, שמצווה זו נועדה להשריש רחמנות בלב ישראל, שכן, אדם שאינו צריך את בני היונה, אילו רחמים יושרו בליבו, אם הוא מפריח את האם ללא מטרה. אולם, אם מצוות שילוח הקן עוסקת ביהודי שמעוניין ליטול את בני היונה, מובן היטב, שהקב"ה ביקש להשריש בנו את מידת הרחמנות, שטרם נטילת הבנים נפריח את האם, שלא תחזה בדבר.

ה"חתם סופר" מסיים את נידונו הארוך, בהוכחה מגמרתנו כי חלקה על שיטתו של הזוהר, ו"היכן שנחלק הנסתר עם הנגלה, העיקר עם הנגלה, דאין לנו עסק עם הנסתר, והנגלות לנו ולבנינו". ה"משנת חכמים" (הובא ב"פתחי תשובה" י"ד סימן רצ"ב ס"ק א') כותב, כי לדעתו, אמנם על הרואה קן ציפור, לא חלה חובה גמורה לשלח את האם, אך הנמנע מקיום המצווה, נענש בעידנא דריתחא (וע"ע וב"ערוך השולחן" שם, סעיף א', ד' וב"חזון איש" י"ד סימן קע"ה ס"ק ב'). אכן, ידוע על גדולי ישראל, שהידרו לקיים מצווה זו.

נפתח בשני מכתבים הנוגעים בהתפתחות הנרחבת של לימוד הדף היומי מעבר לים. **כותב** יהודי מברוקלין: לכבוד המערכת הנכבדה, שלום **הריני** מצרף בזה צילום של הזמנה לחתונה שנערכה בברוקלין, ובתחתיתה מצויין, "שיעור דף יומי מיד אחר החופה". **אשרכים ישראל.**

★ ★ ★

הרב י. ה. מבית וגן שבירושלים, שהה בבורו-פארק, וכה התרשם מאשר חזו עיניו, עד שהנציח את הדברים בתמונה. כלומד דף יומי מובהק, הוא תר אחר מקום שבו לומדים דף היומי, ולא חלף זמן רב עד שהוא מצא את מבוקשו באופן מפתיע ביותר. ב-14 avenue פינת רחוב 45, התנוסס שלט מאיר עיניים: "כאן לומדים דף יומי בכל ערב, משעה

רעיון לגבאי בתי הכנסיות, להגדלת מעגלי לומדי הדף היומי.

★ ★ ★

פירוש רש"י

בכותרת זו הכתיר יהודי תל אביבי את מכתבו המעניין **נכנסתי** לחדר שבבית המדרש לבעלי תשובה במרכז תל אביב, והתיישבתי בכבדות בכסאי כשאני פולט אנהא כבדה שהכילה את תמצית המחשבות העצובות שחלפו בראשי.

כבעל תשובה תל אביבי, בגיל העמידה, מקום זה היה מפלט נפלא ומפנק מהעולם הסואן, מתחת לחלוני. ביום זה הרגשתי כשה אבוד בבית המדרש, כי הרב התאחר לרגל הברית של נכדו.

עם כוס קפה שחור הצטרף עוד שה אובד לשולחני, וכך ישבנו שנינו שותקים ומחכים שהרועה יגיע.

אתה יודע מי החזיר אותי בתשובה? שאל עמיתי לשולחן.

אימצתי את זכרוני וצייתי בפניו כמה רבנים מפורסמים המתמחים בשטח זה.

רש"י החזיר אותי בתשובה, הוא פסק בהחלטיות. הסתכלתי בו בחשך, בהתחשב בזה שרש"י חי לפני אלף שנה, גירסתו היתה די מוזרה.

יום אחד, הוא התחיל את סיפורו, נחתתי "במקרה" בבית כנסת קטן בצפון תל אביב, בשעה שרב בית הכנסת נתן שיעור קצר בפרשת השבוע עם פירוש רש"י.

עד לאותו יום גורלי חיי התנהלו בניסיונות אין-סופיים למצוא את דרכי בחיים, אך ניסיונות אלו הסתיימו תמיד במבוי סתום. היו לי אלף תשובות

לכל שאלה, ואלף שאלות לכל תשובה, ולפעמים כשעיינתי בחומש או בתנ"ך, פירשתי והתאמתי את התוכן לדרך חיי, ואתם פסוקים כשעיינתי בהם, התפרשו לי תמיד אחרת.

עד אותו יום שהכרתי את רש"י, הפירוש כל כך הפנט אותי והדיוק נתן לי להבין מיד שכאן אני אוהז באמת האבסולוטית, וכל חיפוש נוסף מיותר. מני אותו יום, שתיתי את קורות חיי של רש"י בציימאון, וכך נחשפתי למפעלו הענק. הבנתי שכל מה שאני יודע על התורה ועל האמונה ועל עצמי, צריך לעבור... פירוש רש"י.

אתה יודע מה הכי מפתיע, סיים בחיך: לאחר זמן לא רב גיליתי, כי יום ההולדת שלי, כ"ט בתמוז, הוא גם יום הפטירה של רש"י.

המעוניין לזכות את הרבים בסיפור מעניין, או בעובדה מרתקת שניתן ללמוד מהם מוסר השכל, מוזמן לפנות למערכת מאורות הדף היומי, ואנו נפרסם זאת בע"ה בטור זה. כתובתנו: ת.ד. 471 בני ברק.
פס: 03-570-67-93 דוא"ל: mendelson@meorot.co.il

בברכת התורה, העורך

פנינים

דף קמב/א מצוה קלה

מדוע מצוות שילוח הקן מכונה "מצווה קלה"?

גמרתנו מגדירה את מצוות שילוח הקן כ"מצווה קלה", משום שחשרון הכיס הנגרם בגינה, מועט ביותר, מחירה של יונה.

האין מצוות נוספות שמחירן זעום?

היה אומר הרבי מגור זצ"ל, בעל ה"אמרי אמת": מצוות שילוח הקן אינה זקוקה לכל הכנה, "כי יקרא קן ציפור", לפיכך מצוה קלה היא, כי ההכנה למצוה היא מהעבודות הקשות... (מובא ב"שערים המצויינים" עמ' תרכ"ד).

אמירת ההדרן - סגולה להסיר שכחה

בעת סיום מסכת, אנו נוהגים למנות את שמותיהם של עשרת בני רב פפא. **המקובל** הוא, כי הם היו עשרה בני איש אחד, הלא הוא רב פפא, תלמידו המפורסם של רבא. **ברם**, בעל האשכול (הל' ס"ת), טען כי הם לא היו בניו, שכן, בנו של רב פפא, אבא מר, נעדר

האם יש לאחוז באפרוחים כדי לקיים את המצווה: עד כה עסקנו בשילוח האם. עדיין יש לברר, אם מצוות שילוח הקן מוטלת על כל יהודי הרואה קן - כיצד עליו לקיימה. האם די בהפרחת היונה מקינה, או שמא יש צורך ליטול את הבנים, כדברי הפסוק "ואת הבנים תקח לך".

שילוח הקן סגולה לבנים: בשאלה זו הסתפקו חכמי לובלין, אשר שטחוה לפני ה"חכם צבי" (סימן פ"ג) שהשיב, כי אין צורך ליטול את הבנים, וה"חתם סופר" מביא סיוע לדבריו מן הסגולה המפורסמת שכתב ה"חינוך" (שם), שקיום מצוות שילוח הקן הוא סגולה לבנים, שנאמר "ואת הבנים תקח לך". הרי לנו, כי הפסוק לא בא לצוות על נטילת הבנים אלא להורות על הזכויות השמורות למקיימי המצווה. אך ה"ברכי יוסף" (יו"ד סימן רצ"ב, וכ"כ ה"ערוך השולחן" שם, עיין שם) כתב, שיש ליטול את הביצים על פי הקבלה. נציין, לטובת הקוראים, כי יש אומרים בשם רבי פנחס מקוריץ זיע"א, כי קריאת פסוקי המצוה, גם היא מהווה סגולה לדבר ("קן ציפור", קפ"ח).

דף קמב/א ודלמא מהרהר בעבירה הווה

איזו מצווה ניתן לבטל על ידי מחשבה

לכבוד סיומה של מסכת חולין, הבה נתענג על סברה מזככת דעת, של בעל ה"עונג יום טוב" זצ"ל, אשר ניתנה על ידו כפתרון לקושיה עצומה.

מחלוקת מפורסמת היא, אם "מצוות צריכות כוונה", אם לאו. כלומר, המקיים מצווה בלא כוונה, היצא ידי חובת המצווה, או שעליו לכוון כי לשם מצווה הוא עושה, כדי שמעשהו יעלה לו למצווה. הר"ן כותב ידיעה חשובה ביותר בשם רבינו שמואל, כי גם לפי הסוברים שמצוות אינן צריכות כוונה - העושה מעשה מצווה ומכוון שלא יעלה לו לשם מצווה, אינו נחשב כמי שעשה מצווה.

גמרתנו מביאה את דברי רבי יעקב אשר סיפר, כי בהיותו בדרך ראה נער מטפס על עץ בשליחותו של אביו כדי להפריח יונה מקינה וליטול את הבנים, והנער נפל מן העץ ומת. במעשהו זה קיים הנער שתי מצוות, כיבוד אב ושילוח הקן, שעליהן אמר הכתוב "למען ייטב לך והארכת ימים", ובכל זאת, הנער מת. הרי לנו, הוכיח רבי יעקב, כי כוונת התורה היא לחיי העולם הבא ולתחיית המתים ולא לחיי העולם הזה. הגמרא מנסה לסתור את דבריו בשאלה, שמא זכות מצוות אלו לא עמדה לנער משום שבאותה שעה הרבה בעבודה זרה.

נתמקד בשאלה זו של הגמרא, המנסה לאתר אפשרויות לנישול הנער מזכויות המצווה, ונתהה, מדוע יש צורך להרחיק לכת ולטעון כי נער זה הרבה בעבודה זרה, הן זה עתה התוודענו לשיטתו של רבינו שמואל, כי העושה מעשה מצווה מתוך כוונה שלא תעלה לשם מצווה, אכן אינו מקיים מצווה. הגמרא, יכולה היתה, איפוא, להסביר, שהנער התכוון שמעשיו לא יהיו לשם מצווה ומשום כך זכות המצווה לא עמדה לו. אם הגמרא לא השתמשה בטיעון פשוט זה, הרי זו הוכחה מוצקה כי הוא אינו נכון, השאלה היא מדוע.

ובכן, בעל ה"עונג יום טוב" נוטל לידי את הוראתו של רבינו שמואל, כי ניתן לכוון שמעשה מצווה מסוים לא ייחשב כמעשה מצווה, בודקה מכל זוויתיה, ומגיע למסקנה מעניינת ביותר. לכאורה, הוראתו של רבינו שמואל אינה מובנת. הרי לדעת הסוברים שמצוות אינן צריכות כוונה, מחשבתו של עושה המצווה אינה חלק מפרטי המצווה. כיצד, איפוא, הוא רשאי להתערב במעשה המצווה על ידי מחשבתו, ולמנוע את חלות המצווה.

שומה עלינו להניח, כי לא התכוון רבינו שמואל, אלא למעשים שאינם מעשה מצווה מובהק, אלא פעמים שהם מצווה ופעמים שהם מעשה חולין, מעשים מעין אלו רשאי אדם לכוון כי אינו עושה אותם לשם מצווה, אלא לשם חולין. ברם, מעשה שלעולם הוא מעשה מצווה, בכל פעם שהוא נעשה, אכן, אין ניתן לכוון בשעת עשייתו, כי לא ייחשב מעשה מצווה, ולא למצוות אלו נתכוון רבינו שמואל.

כעת, נתבונן בתרי"ג המצוות, ונווכח, כי הן מחולקות לשני סוגים. יש מהן, שבכל פעם שתעשה הרי הן מצווה, וכגון, מצוות כיבוד אב ואם ושילוח הקן, לעולם אין יוצאים ידי חובתן, מי שסיים זה הרגע לכבד את אביו, אינו נפטר בגין כך מכיבודו ברגע הבא, וכמו כן, קיומה של מצוות שילוח הקן, אינו פוטר את המשלח משילוח הקן הבא הנקרה בדרכו, אפילו רגע לאחר מכן [לשיטת הסוברות כן,

צעילוי נשמת

הר"ר **יעקב דב איזלר** ז"ל

ב"ר נחום אורי ז"ל

נלב"ע ביום ט' אלול תש"נ

תנצב"ה

הונצח ע"י המשפחה שיחיו

צעילוי נשמת

הר"ר **ישראל טמבור** ז"ל

ב"ר נחום אריה ז"ל

נלב"ע ביום ח' אלול תשס"א

תנצב"ה

הונצח ע"י המשפחה שיחיו

גומרים ש"ס ב-5 דקות ליום,
זוכים בשפע גדול

"...ובודאי בלימוד המסניות כלול כל התורה כולה"
מ"ן ראש הישיבה
הג"ח קנייבסקי זצוק"ל
הג"ר אדלשטיין שליט"א

להתנסות חנים התקשר עכשיו: 03-3764

ראה מאמר "שילוח הקן - מתיז?". ויש מן המצוות, שדי בעשייתן פעם אחת, כגון, אכילת מצה בליל הסדר, שלאחר אכילת הכמות הדרושה, המצווה הסתיימה, ואכילת מצות נוספות אינה מעשה מצווה נוסף כעת, מסיים בעל ה"עונג יום טוב" זצ"ל בסיפוק, ברור ונהיר מדוע הגמרא לא טענה שהנער חישב במחשבתו שאינו מעוניין לקיים מעשה מצווה בצייתו לאביו ובהפרחת היונה מקינה, שכן, גם אם היה חושב כן, לא היה מועיל בכך כדי לעקר את המצווה ממעשהו, והיה עליהן להיזקק לזכותו, שהרי בכל עת שאדם מכבד את אביו ומשלח את הקן הדבר נחשב למעשה מצווה, שאין בכח מחשבתו לעוקרה...

מן הרשימה. כמו כן, הוא מציין, כי עשרה אלו מביאים שמועות בשם רב חסדא, שחי בדור קודם לרב פפא, ואם כן, ודאי שלא היו בניו של רב פפא. **מעניין** לציין, כי בהתייחסו לאמירת עשרת בניו של רב פפא בסיום מסכת הוא אמר: "ואמרו כי יש בו קבלה להסיר שכחה".

ותן חלקנו. דרך חדשה ללימוד שלך

חודש ראשון התנסות חינם

קבע עיתים ללימוד < עכשיו > 3029 *

לא בכל יום אפשר לצאת למסע חדש, מההתחלה. בימים אלו סיימו אלפי לומדי "ותן חלקנו" מחזור לימוד יומי של 12 שנים!... החלו את סבב לימוד הש"ס, יחד עם קטעי גמרא, הלכה והגות חדשים. זוהי ההזדמנות שלך לקבוע 'עיתים לתורה' לומדים כמה דקות חוזים בסיפוק רוחני עצום!

מאירים את מסכתות בכורות-ערכין-תמורה

הופיע
מסכתות
בכורות
ערכין
תמורה

• בתוספת טענות בגליון הדף להשלמת לימוד הש"ס • בסוף
הבדך נוסף ביאור למשניות - 'מאורות המשנה' • להשלמת
הלימוד כהלכה למעשה צורף החיבור העלא 'מאורות ההלכה'
הדגשות בתחילת ענין בתוספות

לראשונה: מוצא מעקד מפוסק נחק חשק ללימוד

• נוסח הגמרא והמפרשים מנוח ומתוקן במיטב המסורת של
מהדורות הש"ס של 'עוז והדר' • הגמרא, הש"ס והתוספות
מעוקרים ומפוסקים בדיוק ובשלימות • רקע מיוחד להקלת
הקריאה ולמעט באבי עיניים

הגמרא המושלמת המחבבת את הש"ס על לומדיה

מוקד ישיר לגמרות "דף היומי": 02-804-3333

